

Eini Hämäläinen jatkaa Evakkolapset ry:n johdossa

Eini Hämäläinen Salosta jatkaa Evakkolapset ry:n puheenjohtajana. Hänet valittiin tehtävään yksimielisesti Jyväskylässä lauantaina 14.3. pidetyssä vuosikokouksessa.

Hallituksen varapuheenjohtajana jatkaa Lauri Kosonen Lappeenrannasta. Hallituksen kokoonpano pysyi muutenkin ennallaan. Siihen kuuluvat lisäksi Liisa Koistinen (Helsinki), Anne Kuorsalo (Helsinki), Lea Oksa (Tampere), Pirjo Riitta Rintanen (Helsinki) ja Raimo Vanninen (Helsinki). Hallituksen sihteeriksi kutsuttiin Riitta Suonpää Jyväskylästä.

Vuosikokous kutsui Evakkolapset ry:n kunniajäseniksi Kaisu Rokan ja Anni Talsin Virolahdelta. He olivat Virolahden Karjala-seuran avainhenkilöinä järjestämässä ensimmäistä Evakkovaellusta Virolahdella 2006. He ovat olleet keskeisesti mukana myös vuosina 2009 ja 2014 Virolahdella pidetyissä Evakkovaelluksissa. Kesän 2014 kahdeksas valtakunnallinen vaellustapahtuma oli vuoden 1944 evakkoon lähdölle omistettu muistovaellus.

Kasvit innostivat keskustelemaan

Kotipihan kasveista ja kukista Karjalassa samoin kuin Sallassa ja Porkkalassa syntyi vilkas keskustelu Evakkolapset ry:n vuosikokouksen jälkeen pidetyssä seminaarissa. Se järjestettiin aiheen henkeen sopivassa paikassa Jyväskylän Viherlandiassa, joka on ilahduttanut kävijöitä jo yli 30 vuotta.

Riita Suonpää ja Erja-Riitta Niskanen ovat puutarhaterapeuttien kouluttajia, jotka kyselivät seminaariväeltä mm. seuraavia asioita:

Onko sinulla tärkeä kasvi, johon liittyy muistoja ja jota vaalit? Onko sukupolviketjussasi vaalittu joitakin kasveja tai puita, joita on tuotu omaan pihaan? Mikä on lempikasvisi juuri nyt ja mitä kasvatat kotonasi? Vastauksia samoihin kysymyksiin udeltiin myös Jyväskylän viime kesän asuntomessujen vierailta.

Seminaarin osanottajat ryhtyivät muistelemaan, miten Karjalan pihoidella kasvoivat ruusut, sireenit ja spireat. Niiden kasvupaikat monien vanhojen pihojen ympärillä olivat vielä 1990-luvun alussa kotiseutumatkosten alettua hyvin näkyvissä.

Karjalassa suosittiin lisäksi mm. harjaneilikkaa, särkynyttä sydäntä, kultapalloa, ukonhattua, ruskolijaa, iiriksiä ja pionia. Keskustelussa muisteltiin myös keto-orvokkipeltoja, kulleroniittyjä ja ylipäänsä Laatokan suotuisan ilmastovyöhykkeen vaikutuksia. Synkät salot ja rehevät niityt kasvoivat lähes vieretysten.

Myös tattarin ja härkäpavun samoin kuin tupakan kasvatusta varsinkin jatkosodan aikana muisteltiin eri näkökulmista. Lumivaaran koulun äitienpäiväjuhlissa äidit kukitettiin kangasvuokoilla, joita alueella kasvoi runsaasti.

Porkkalan terveisinä kuultiin siitä, miten alueella kasvatettiin jo ennen sotia parsaa. Lena Selenin valokuvat taas kertoivat, miten isoäidin puutarhassa kukoistaneet varjoliljat palasivat takaisin puutarhaan, kun Porkkala oli palautettu takaisin 1956.

Pentti Kortelainen kertoi Sallan ja Kuusamon alueella kasvillisuudesta ja esitteli mm. neidonkannuksen. Samalla hän muisteli myös Suomen historian suurinta metsäpaloa, Tuntsan metsäpaloa kesältä 1960. Se tuhosi porojen talvilaitumia ja sen jäljet näkyvät edelleen. Tuntsan nokisavotta jatkui aina vuoteen 1967 saakka ja metsää pyrittiin uudistamaan istutuksilla ja kylvöillä, mutta osa palaneesta alueesta jäi paljakaksi.

Kortelainen muisteli myös lohenkalastusta isoisän kanssa 1930-luvulla Tuntsan kotisuvannolla ja kyläkunnan yhteisellä lohipadolla.